

„mensch” is hem op deze diepten van „indringing” te groot, te machtig geworden: hij kan het niet meer aan, al blijft het, zooals uit zijn brieven telkens blijkt, zijn ideaal. Maar ook reeds aan het landschap „aangeraakt” hier, op dit punt van scheppend vuur, van waaruit het ontstaat, zal hij zich schroeien. De woelende, vurige krachten waar hij, bij deze diepten der aanschouwing een oogenblik contact mee kreeg, die tot in hem oversloegen, kan hij niet meer, bij het wederom „naar boven komen”, beheerschen: niet meer in zijn leven, dat hier wentelt naar den waanzin en niet meer in zijn werk dat, in boom en huis, in zon en lucht, gaat branden, gaat wentelen en keeren als in een orgie van „losgebroken” dynamiek.

Deze tentoonstelling die den ontwikkelingsgang van het genie dat Vincent was in zijn diverse perioden zeer overzichtelijk toont, is als een vurig teeken, een lichtende baan, achtergelaten onder met kunst en leven veelal valschelijk flirtende en „spelende” menschen, door één die van kunst en leven (één voor hem!) ernst maakte! Ernst tot in de zelf-verschroeijing.

A. E. v. D. T.

EEN AFSCHEID.

Met het verschijnen van deze afl is, na 24 jaar, mijn taak geëindigd. Wat dit zeggen wil, kan men slechts beseffen, wanneer men den internen dienst eens redacteurs, waarvan de lezers weinig weten of bespeuren, kent.

Naast deze technische zijde heb ik echter in den loop dier jaren ook meermalen gelegenheid kunnen vinden in afzonderlijke artikelen, zoowel als in de maandelijksche kroniek, het werk van beeldende kunstenaars te bespreken en vooral op dat der jongeren de aandacht te vestigen.

En bij dit afscheid is het mij een voorrecht te mogen verklaren, dat ik daarbij steeds de volle sympathie en de meest mogelijke medewerking, vooral van de zijde der kunstenaars, heb mogen ondervinden.

Maar ook vele anderen, en hierbij denk ik aan tal van auteurs wier artikelen ik mocht verzorgen, aan zoo menige lezeres en lezer, van wien ik woorden van instemming mocht ontvangen, hebben door hunne onduidelzinnige blijken van medeleven, mijn taak in niet geringe mate gesteund en veraangenaamd.

Het is mij dan ook een behoefte, allen, met wie ik in den loop dier vier en twintig jaar hetzij officieel, hetzij meer vriendschappelijk in contact geweest ben, hierbij hartelijk dank te zeggen voor de sympathie die ik van hunne zijde steeds heb mogen ondervinden.

R. W. P. DE VRIES JR.

BERICHT.

Met Januari a.s zal — ter vervanging van den Heer R. W. P. de Vries Jr. — de Heer W. Jos. de Gruijter, den lezers van Elsevier's al door vele artikelen bekend, als mijn mederedacteur voor beeldende kunsten optreden.

HERMAN ROBBERS.